

det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds gjort en Bemærkning herom, som meget gerne kan have sin Betydning, nemlig at det vil være rigtigt at give dem en Medhjælper, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at der efter Udvalgets Forslag ikke er Noget til Hinder for, at dette kan skee; thi Udvalget har aldeles ikke sagt, at disse Mænd skulle være uden Medhjælpere, eller at Krigsministeriet skulde være forhindret fra at lade de Reserveintendant og Underintendant, som have Lønning, hde Medhjælp. Maaſkee kan den ærede Krigsminister ved nærmere Overveieſe finde, at han i ſaa Fald maa have nogle flere af diſſe; men det vil i alt Fald være en Gjenſtand, ſom ikke har nogen ſtor Betydning. — Et æret Medlem har ønsket, at Delingen af Intendanterne i to Classer kunde vedligeholdes, for at der kunde forſremmes fra den ene Claſſe til den anden, men det forekommer mig dog, at en ſaadan Deling er mindre nødvendig paa dette Sted. Det maa nemlig erindres, at der er en ſtadig Forſremmelse gjennem de lavere Grader, Underintendant, Reserveintendant, Intendant, og over Intendanten er der Stillingen ſom Overintendant. Det er et ikke ſaa ganſte ringe Forhold, her findes; thi det er omtrent 1 til 5 Intendant, og det er alſaa omtrent det ſamme, ſom der findes i Armeen mellem Stabs-officerer og Capitainer; det ſamme Avancement, ſom finder Sted mellem Officere, vil man alſaa ogſaa have i Intendanturen. — Endnu maa jeg berøre, at Udvalget ganſte rigtigt har lagt Vægt paa, at Overintendanterne ogſaa i Fredstid kunne faae en Virkſomhed, ſom kan bidrage til en bedre Ordning af det hele Forplejningsvæſen. Man har i ſaa Henſeende fremhævet, at de for det Førſte ſkulde have Tilſyn med Uddannelsen af det unge Perſonale. Naar det ærede Medlem for Bornholm (Falleſen) har troet, at denne beſt tilveiebragtes ved, at de unge Mænd ſamledes til et Foredrag i Kjøbenhavn, vil han ſee, at dette ſlet ikke er ubeløftet ved Udvalgets Forslag, men Hovedſagen er, at de ſaae

Veilebning i deres Embedsgjerning, at der er Mænd tilſtede, ſom ſørge for, at de ſaae Noget at beſtille og blive viſte tilrette i deres Uddannelse og Udvikling, dette troer jeg er aldeles klart. — Det er dernæſt ganſte viſt, at Regnskabsvæſenet ikke er en Hovedſag for Armeen, idetmindſte har det ikke hidtil været betragtet ſom en ſaadan i den Grad, det dog maaſkee kunde gjøre Krav paa; men jeg troer dog at maatte ſige, at Regnskabsvæſenet er en overordentlig vigtig Sag. Navnlig efterat vi for nærværende Tid have ſeet, hvilke Ubehageligheder der ere komne frem ved, at man ikke har ſeet ſig i Stand til at aſlægge Regnskab paa en ſaadan Maade, ſom Rigsdagen kan føle ſig tilfreds med, vilde det være meget heldigt, om man i Fredstid kunde ſtille ſine Forhold ſaaledes, at der virkelig i ſelve Inſtitutionerne var en viſ Opfordring til allerede paa de lavere Stadier at faae Regnskaberne indrette og bearbejde ſaaledes, at man kunde fremtræde for Rigsdagen med tilbørlig Oplyſning. Hovedſagen ved det Hele er naturligviis Anvendelſen i Krig, og de Herrer ville ſee, hvilke Grunde Udvalget har havt til at foretrække, hvad her er foreſlaaet, for det, der er kommet fra Ministeriet, men ved Siden deraf har ogſaa Anvendelſen i Fred ſin Betydning, og jeg troer, at det, Udvalget har foreſlaaet, ligeledes her er væſentlig bedre end det Andet. Der er imidlertid en Svaghed ved Udvalgets Forslag, og det er den, at vi ikke have ſaaet nogen beſtemt Erklæring fra den ærede Krigsministers Side om, at han vil kunne tiltræde Forſlaget, men jeg har dog Grund til at antage, at han ikke vil have noget Beſtemt imod, at det bliver lagt til Grund i dets væſentlige Træk, ſaaledes, at der til 3die Behandling kan foregaae de Endringer, ſom Ministeren efter nærmere Overveieſe maaſte finde at burde foreſlaae. Jeg tør forſikre, at ſaa vel diſſe Forslag, ſom ogſaa de Bemærkninger, der her i Salen ere fremkomne fra ærede Medlemmer, i Udvalget ville finde den velvilligſte Modtagelſe.